

Sygn. akt I CSK 526/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa B. Z. i E. Z.
przeciwko V. [...] Spółce jawnej w R.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 kwietnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 16 kwietnia 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądza
od strony pozwanej na rzecz powódki B. Z. kwotę 1800,- (jeden
tysiąc osiemset) złotych z tytułu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...], po rozpoznaniu apelacji pozwanego V. [...] Spółce jawnej w R. od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Gospodarczego w R. z dnia 7 października 2014 r., zmienił ten wyrok w zakresie odsetek, w pozostałym zakresie apelację oddalił, rozstrzygając o kosztach postępowania. Podstawą częściowego uwzględnienia powództwa były art. 566 i 471 k.c. w związku z ustaleniem i uznaniem, podzielonym przez Sąd drugiej instancji, że pozwany odpowiada za wady sprzedanego powódkom B. Z. i E. Z. lokalu użytkowego w R..

W skardze kasacyjnej pozwany zarzucił Sądowi Apelacyjnemu naruszenie zaskarżonym wyrokiem przepisów prawa materialnego, tj. art. 471 i art. 566 § 1 w związku z art. 379 § 2 k.c. przez błędną wykładnię oraz niewłaściwe zastosowanie; art. 471 i art. 566 § 1 w związku z art. 6 k.c. przez ich niewłaściwe zastosowanie; art. 363 § 2 w związku z art. 471 i art. 566 § 1 k.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie; art. 6 w związku z art. 471 i art. 566 § 1 k.c. przez niewłaściwe zastosowanie. Naruszenie przepisów postępowania dotyczy art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 k.p.c.; art. 378 § 1 w związku z art. 328 § 2 i art. 391 § 1 k.p.c.; art. 382 w związku z art. 380, art. 381, art. 378 § 1 i art. 391 § 1 k.p.c.; art. 382 w związku z art. 278 § 1, art. 286, art. 285 § 1, art. 292 zdanie drugie i art. 391 § 1 k.p.c. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającego go wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu, ewentualnie po uchyleniu tego wyroku i zmianieniu wyroku Sądu Okręgowego oddalenie powództwa, a także zasądzenie kosztów postępowania.

W odpowiedzi na skargę powódki wniosły o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie o oddalenie skargi i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na niespełnienie przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania pozwany powołał się w kolejności na oczywiste uzasadnienie skargi a następnie na to, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Od razu należy zaznaczyć, że takie ustawienie przesłanek wniosku jest samo w sobie wadliwe, gdyż jeżeli powstają wątpliwości prawne, które stanowią istotne zagadnienie przedstawione na gruncie rozpoznawanej sprawy Sądowi Najwyższemu do rozstrzygnięcia, to nie ma jednocześnie oczywistości skargi. Kwestia ta jest już dawno wyjaśniona w orzecnictwie Sądu Najwyższego i w piśmiennictwie.

Przechodząc w kolejności do uzasadnienia wniosku odnośnie do oczywistości skargi, to pomimo obszerności wywodu, oczywistość ta nie została wykazana, mimo że ma rację skarżący, iż byłoby poprawniej z punktu widzenia konstrukcji uzasadnienia orzeczenia sądu drugiej instancji, gdyby wyraźniej zostało zaznaczone aprobowanie ustaleń faktycznych i ocen prawnych sądu pierwszej instancji. Sam jednak skarżący przyznaje, że to wynika z toku wywodów Sądu Apelacyjnego, czyli wada uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia nie ma wpływu na sposób i trafność rozstrzygnięcia sprawy. Kwestia ta jest natomiast wielokrotnie podnoszona przez skarżącego w uzasadnieniu wniosku. Obszerność tego wniosku nie służy jednak dobrze merytorycznej stronie dowiedzenia racji co do potrzeby rozpoznania skargi kasacyjnej. Zbyt często dochodzi do niedozwolonego kwestionowania ustaleń faktycznych i przekonywania do własnej ich wersji, mimo że nie może to być oraz ocena dowodów przedmiotem skargi a Sąd Najwyższy jest związany ustalonym stanem faktycznym (art. 398³ § 3 oraz art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Zagadnienie prawne, którego rozpatrzenia domaga się skarżący zostało sformułowane na s. 17 uzasadnienia, ma bardzo ograniczone uzasadnienie, a przedstawia się dość zagmatwanie. Ma postać oczekiwania odpowiedzi na pytanie, czy właściciel odrębnej własności lokalu z którym związany jest udział w nieruchomości wspólnej, uprawniony jest do dochodzenia od sprzedawcy lokalu odszkodowania w pieniądzu, w związku z wadami tego lokalu, które pozostają

w ścisłym związku z wadami części wspólnej (...) - w pełnej wysokości, czy też właściciel lokalu w przypadku dochodzenia takiego odszkodowania w związku z wadami części wspólnej (...), które towarzyszą powstaniu wad w lokalu właściciela, uprawniony jest wyłącznie do dochodzenia takiego odszkodowania w części odpowiadającej jedynie jego udziałowi w nieruchomości wspólnej (...). W odpowiedzi na skargę zostało wykazane, że orzecznictwo na wątpliwości skarżącego, w części której dotyczy rozpoznawana sprawa już odpowiedziało. W przedstawionym zagadnieniu prawnym pełnomocnik pozwanego wykracza poza kwestie, które były rozpoznawane w sprawie w związku z treścią pozwu i jego uzasadnieniem, a następnie rozstrzygnięciem w sprawie. Jest niewątpliwe, że warto rozstrzygnąć kolejne wątpliwości prawne, ale nie może się to odbywać poza zakresem rozpoznawanej sprawy lub tylko w pewnym z nim związku, mając na uwadze funkcje skargi kasacyjnej i to, że sprawa została już prawomocnie rozstrzygnięta a postępowanie kasacyjne ma charakter nadzwyczajny.

Z tych względów, że nie zostało wykazane spełnienie ustawowych przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzec jak w postanowieniu, rozstrzygając o kosztach postępowania na podstawie art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. Koszty od pozwanego należały się tylko powódce B. Z., ponieważ odpowiedź w imieniu E. Z. została przekazana po terminie wskazanym w art. 398⁷ § 1 zdanie pierwsze k.p.c.